

ת"פ 64681/01/14 - מדינת ישראל נגד מרק אבוהי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 יוני 2015

ת"פ 64681-01-14 מדינת ישראל נ'

אבוהי

64690-01-14

בפני כב' השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרק אבוהי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אנ ג דנהירש ומתמחה ענת אביטל

ב"כ הנאשם עו"ד זאב לקט

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 16.12.14 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. לעונש הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר. אין הסכמה עונשית.

נוכח הודאתו הורשע הנאשם בעבירות הבאות. באישום ראשון, תקיפת בת זוג חבלנית, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977. באישום שני ושלישי תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אישום ראשון, בתאריך 26.01.14 התעורר ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע טיפול רפואי בבתם הקטנה, שבמהלכו זרק הנאשם קערה עם אוכל על הרצפה.

באותן נסיבות, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה. בהמשך אמר הנאשם למתלוננת "את אל תגידי לי מה לעשות", הכה אותה בפניה, הפיל אותה על רצפת חדר השינה בבית, תוך שהיא שרועה על הרצפה, ניסתה המתלוננת

עמוד 1

לזעוק לעזרה ולהימלט, בתגובה, אחז הנאשם בגרונה על מנת שלא תזוז. עם שחרורה של המתלוננת מאחזתו של הנאשם, סגר הנאשם את דלת החדר המתלוננת צעקה לעזרה מהחלון. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות נפוחות וסימן אדום מתחת לעינה הימנית וליד אפה.

אישום שני בתאריך 03.05.12 התקיים ויכוח בין הנאשם למתלוננת. תקף הנאשם את המתלוננת. בכך שבעט בה בבטנה והכה אותה במכת אגרוף בפניה, בתגובה, תפסה המתלוננת בידיו של הנאשם למנוע ממנו להמשיך לתקוף אותה.

אישום 3, בתאריך 20.05.11 שעה שהנאשם היה בגילופין. תקף הנאשם את המתלוננת, בכך שדחף את המתלוננת בכתפה ולאחר מכן משך בשערה.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לפיו, הנאשם בן 36 יליד איראן, עלה לישראל בהיותו כבן 21 פרוד מאשתו שהינה המתלוננת בתיק הנוכחי ואב לילדה כבת 4. עובד כמנהל שיווק בחברה למוצרי טבע ובריאות. מסר כי לא גויס לצבא בשל בעיה רפואית בכליות. לדבריו, סיים לימודים אקדמאיים בהתמחות מנהל עסקים וראיית חשבון. הנאשם הציג מכתב המלצה, לפיו, מוערך כעובד אמין, חרוץ וכבעל יחסי אנוש טובים.

בהתייחסותו לדינמיקה ביחסים בינו לבין אשתו, תיאר מערכת יחסים תקינה בניהם בתחילת הנישואין. ציין כי הקונפליקטים ביניהם החלו עם לידת בתם והסלימו על רקע פערים ביניהם בכל הנוגע לדרכי הטיפול בבת כשלתפסותו האישה לא העניקה לבת טיפול הולם, הביעה רגשות של רכושנות וקנאה כלפיו, הייתה בעלת נטייה לבזבזנות יתר והאשימה אותו בקמצנות. ציין כי במסגרת הקונפליקטים בינו לבין אשתו נטו לאלימות מילולית הדדית. מסר כי בתקופה זו נטה לפעול בצורה תוקפנית וחסרת שליטה כלפי האישה, בצד זאת שלל אלימות כלשהי כלפי בתם. הביע רצונו לסיים את מערכת היחסים ביניהם ולהתגרש. הנאשם ביטא געגועים לבתו, אשר מתגוררת עם אמה. רצונו להוות דמות אב חיונית ומשמעותית עבורה ותיאר כי מנהל מאבקים משפטיים לקבלת משמורת משותפת.

במסגרת המעצר הועמד בפיקוח מעצר שהסתיים בחודש פברואר 2015, במסגרתו השתלב בטיפול קבוצתי ייעודי לגברים בהליך המעצר שהופנו בגין עבירות אלימות זוגית. שירות המבחן התרשם מאדם בעל דפוסיים אלימים ופטריארכליים ומיכולת נמוכה לאמפתיה כלפי המתלוננת. עם זאת, לא הייתה התרשמות ממאפיינים של קנאה קיצונית או של אובססיביות, שירות המבחן מעריך כי קיימת יכולת טובה להבין את הסיטואציה בה נמצא וממסוגלותו לשמור ההוראות החוקיות. שירות המבחן סבר כי טיפול אינטנסיבי בהוסטל לגברים אלימים "בית נועם" הינו הולם את צרכיו ויפחית את הסיכון במצבו. הנאשם שולב במסלול מרכז יום "בבית נועם" בחודש אוקטובר לאחר ביצוע "הערכת אמצע טיפול" שמטרתה בחינת התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפולי התרשמו גורמי הטיפול כי יכולתו של הנאשם בשלב זה להיעזר בטיפול במרכזם הינה מצומצמת ומוגבלת והטיפול הופסק. בחודש נובמבר 2014 הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן המיועדת לגברים אלימים. הנאשם הגיע כנדרש לטיפול ושיתף פעולה באופן מלא. במסגרת הטיפול פיתח מודעות אודות דפוסי התנהלותו התוקפניים והאלימים בקשר עם המתלוננת, החל להתבונן בדפוסי הנוקשים וחלה הגברה ביכולתו להביע אמפתיה כלפי המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי לא קיימת בעיה של התמכרות ותלות במשקאות משכרים.

הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, תיאר כי לידת בתם, ותפיסת הנאשם כי אשתו לא טיפלה באופן הולם, החל

לצבור רגשות כעס כלפיה ודינמיקה של יחסים בניהם התאפיינה במתח רב. הנאשם הצליח להתייחס לבעייתיות שבהתנהגותו, הביע אמפתיה כלפי המתלוננת וניכר כי ההליכים המשטריים והמשפטיים הציבו גבול להתנהגותו.

בשיחה עם המתלוננת, תיאר מערכת יחסים בניהם בתחילת ההיכרות כתקינה וציינה כי הפכה לבעייתית עם כניסתה להריון. תיארה את הנאשם כאדם שתלטן, שמתקשה לקבל את דעותיה ועמדתה בכל הנוגע לגידול וטיפול בבתם ולניהול משק הבית. תיארה אלימות נפשית, פיזית וכלכלית כלפיה במהלך השנים. הביעה רצון לשוב לקשר עם הנאשם במידה ויעבור הליך טיפולי. מסרה כי הנאשם אינו יוצר עמה קשר ושומר על תנאי ההרחקה.

שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון מסוים להישנות עבירות, כשהמשך שילובו בטיפול ייעודי לאלימות במשפחה יוביל להפחתתו.

שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון לצורך המשך שילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר משלים לפיו, הנאשם השתלב בתאריך 19.05.15, בטיפול המשכי בקבוצה המיועדת לגברים שנקטו באלימות כלפי בנות זוגתן. הנאשם המשיך להגיע כנדרש לטיפול ושיתף פעולה באופן מלא. במסגרת הטיפול ניכר כי הנאשם עבר תהליך משמעותי, הצליח להתבונן באופן ביקורתי על התנהגותו, הצליח לזהות את דפוסי הנוקשים והתוקפניים שבאו לידי ביטוי בקשר עם המתלוננת, וכיום מבטא אמפתיה כלפיה. הערכת שירות המבחן כי קיימת מוטיבציה לשיפור יכולת הנאשם לנהל תקשורת מקדמת ומיטיבה ביחסיו הבינאישיים, תוך רכישת כלים להתמודד באופן תקין ללא אלימות. במהלך הטיפול, הנאשם ביטא רצון להתגרש מהמתלוננת, כשהוא הקפיד לשמור על צו ההרחקה ממנה. בנוסף, משיחה עמו, תיאר כי הטיפול הקבוצתי חיזק אותו וסייע בהבנת התנהגותו הבעייתית שנקט בעבר ביחסיו עם המתלוננת, כשהקבוצה מעניקה לו מרחב להתייעצויות ולבחירת רגשותיו וקשייו סביב הריחוק מבתו. הנאשם הביע בפני שירות המבחן מחויבות להמשך הטיפול בו מצוי, ולשיתוף פעולה עימם.

מדיווח שנמסר מאגף הרווחה בירושלים עלה, כי גורמי הרווחה המשיכו במעורבות במשפחת הנאשם סביב הסדרי הראייה בין הנאשם לבתו. פקידת הסעד פגשה בנאשם, ערכה ביקור בית בבית אמו של הנאשם, שם מתגורר, והתרשמות מאדם חיובי ומאב אוהב את בתו המעוניין להוות דמות משמעותית, עקבי בבקשתו לסיים את הקשר עם אשתו ולהתגרש, כשהיא עצמה המשיכה לבטא רצון לשוב ולנהל עמו מערכת יחסים כבעבר. גורמי הרווחה המליצו בשלב זה על הרחבת הסדרי הראייה של הנאשם עם בתו, שיכללו לינה במהלך כל סוף שבוע שני.

שירות המבחן ערך שיחה טלפונית עם המתלוננת, וחזרה וביטאה רצונה לשוב ולנהל מערכת יחסים עם הנאשם כבעבר ולגדל יחד אתו את בתם. עמדתה ורצונה לשלום בית אף הציגה בפני הדיינים בבית הדין הרבני. עוד מסרה כי הנאשם שמר על תנאי הרחקתו ולא יצר עמה קשר, כשהוא עומד בהסדרי הראייה שנקבעו עבורו.

בתקופת הדחייה, שירות המבחן התרשם מאדם המאופיין במוטיבציה גבוהה להמשך השתתפות בהליכי טיפול ושיקום. ניכר כי שילובו בתחום האלימות במשפחה, תואמת את צרכיו ומצבו ויש בכך, כדי להקטין את הסיכון להישנות עבירות. לאור האמור, המלצת שירות המבחן לאמץ את האפיק השיקומי שיאפשר לנאשם המשך השקעת כוחותיו בהליכי טיפול, לצד המשך תפקוד תעסוקתי תקין, צו מבחן לשנה, של"צ בהיקף של 120 שעות, במסגרת "היחידה להתנדבות" בפתח תקווה, בתפקידו יסייע בתחום התחזוקה לטובת אוכלוסיית הרווחה בפקוח שירות המבחן. עוד המליץ שירות המבחן, הטלת עונש מאסר על תנאי, אשר יציב גבול חיצוני ברור להתנהגותו, ופיצוי למתלוננת.

מדיניות הענישה בעבירות של תקיפת בת זוג חבלנית.

רע"פ 3463/15 יורי קוטוב נ' מדינת ישראל (21.05.15) כעולה מכתב האישום, במקרים שונים בחודש נובמבר 2013, תקף המבקש את בת זוגו, בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית, ופצע מדמם בשפתה התחתונה, וזאת לאחר שקרא לעברה "אני מת לתת לך סטירות אבל תעזרי לי שלא". במועד כלשהו בחודש אוקטובר 2013, הפשיל המבקש את מכנסיה של המתלוננת, נטל חגורה שנמצאה בביתה, והכה ביסבנה באמצעות החגורה. במסגרת טיול בקיסריה, שבר המבקש את משקפי השמש של המתלוננת. בית משפט השלום קבע, כי מתחם הענישה ההולם למעשה התקיפה באמצעות חגורה, נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה, קבע בית משפט השלום, לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש. נדון ל-10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע, כי "המתחמים הם מידתיים ואינם משקפים פן לחומרה". הערעור נדחה בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

רע"פ 3116/15 חיים ביסה נ' מדינת ישראל (06.05.15) המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, במיוחס לו בכתב אישום מתוקן אשר הוגש נגדו וייחס למבקש חמישה אישומים, על רקע מעשי תקיפה שהמבקש ביצע בתוך שנה אחת מיום נישואיו, עם מי שהייתה אשתו. האישום הראשון, כשבועיים לאחר הנישואין, פרץ ויכוח בין בני הזוג, ובמהלכו ניסה המבקש לתקוף את המתלוננת, בכך שהשליך לעברה מגש, אשר לא פגע בה. משפרצה המתלוננת בבכי, איים עליה המבקש, כי יפגע בה, אם לא תחדל מבכייה. במקרה אחר, בעת שהמתלוננת נהגה ברכב, כאשר המבקש ישב במושב הנוסע שלידה, הוא החל להשתולל ברכב ולגדף את המתלוננת. המבקש תקף את המתלוננת, בכך שהכה אותה בפניה במכת אגרוף. כתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש, אשר באה לידי ביטוי בסימן שהופיע בעינה, בדלקת בעין, ובדימום זעיר. המתלוננת יצאה מהרכב, והמבקש דלק אחריה, תוך שהוא ממשיך לתקוף אותה, בכך שתפס בשערה והכה אותה בעינה באגרוף. מספר דקות לאחר מכן, עת שטפה את פניה בשירותים, התעלפה המתלוננת. האישום השני, עקב ויכוח בין בני הזוג, תקף המבקש את המתלוננת, בכך שסטר לה ומשך בשערותיה עד שהיא נפלה ארצה. אישום שלישי לאחר ויכוח נוסף בין בני הזוג, תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין, בכך שמשך בשערה והשליך לעברה קומקום עם מים רותחים, אשר לא פגע בה ונפל ארצה. האישום הרביעי, בעת שהייתה המתלוננת בשירותים, ניטש ויכוח בין בני הזוג, במהלכו נכנס המבקש לשירותים, משך בשערה של המתלוננת וסטר בפניה. משניסתה המתלוננת להגן על עצמה, הכה המבקש את המתלוננת באמצעות אגרופים, בגופה, פניה, וידה, וכן עיקם את ידה, חבט את ראשה ברצפה, וקרא לעברה "אני אחנך אותך". בשלב זה, נשכה המתלוננת את המבקש למען ירפה את אחיזתו בה, ואילו המבקש המשיך להכות אותה, בכך שהוא משך בשערה. לאחר זאת, המבקש החזיק בידו מספריים וסינן לעבר המתלוננת "את מפסיקה לבכות ולצרוח? כל השכנים שומעים אותך". כתוצאה ממעשים אלו, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש, בכך שנשברה לה שן, עצם הלחי השמאלית שלה התנפחה, נתלשו שערות מראשה, והיא נשרטה בצווארה מן המספריים. האישום החמישי, עקב ויכוח שפרץ בין המבקש לאמה של המתלוננת, איים המבקש על אחיה של המתלוננת, אשר הגיע למקום בכך שיצא לעברו כשבידו סכין המשמשת לחיתוך אבטיח, תוך שהוא צועק לעבר המתלוננת "איפה אח שלך היום אני שוחט אותו". באותן הנסיבות, השליך האח לעבר המבקש פירות, על מנת להרחיקו. אשר למתחם הענישה ההולם את מעשיו של המבקש, קבע בית משפט השלום, כי ביחס לאישום הראשון, השני והשלישי, נע מתחם הענישה בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל; ביחס לאישום הרביעי, ינוע המתחם בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל; וביחס לאישום החמישי, מדובר במתחם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. נדון ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלוות. במסגרת הערעור הפחית בית המשפט המחוזי את תקופת מאסרו של המבקש ל-

18 חודשי מאסר בפועל. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

רע"פ 233/15 משה בטש נ' מדינת ישראל. (מיום 22.01.15)

על פי כתב האישום המתוקן, המבקש והמתלוננת היו חברים והתגוררו יחדיו. ביום 05.03.12, על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד מן המבקש, איים עליה המבקש, בכך שאמר לה "מה אמרת? תגידי עוד פעם, אני לא מכיר את המושג פרידה אלא את המושג מוות או חומצת מלח לפניך", לאחר זאת, תקף המבקש את המתלוננת בכך שאחז בעורפה ודחפה לכיוון חדר השינה, השליכה על המיטה, והיכה במכות אגרופ בלסתה, בלחיה השמאלית, בידה השמאלית, וברגלה. משניסתה המתלוננת לקום מן המיטה, בעט המבקש ברגלה השמאלית ויצא מן החדר. עקב כך, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בזרוע שמאל, בגב התחתון ובגפיים התחתונות. במעמד זה, איים המבקש, בשנית, על המתלוננת בכך שאמר לה "תזמיני משטרה ותמותי, אני אשב בבית סוהר, ישבתי בבית הסוהר 15 שנים ואין לי בעיה לשבת עוד שנה, שנתיים, אבל כשאצא מבית הסוהר אני אשחית לך את הפנים". בהמשך, עת יצא המבקש מן הדירה, הוא איים על המתלוננת פעם נוספת, בכך שאמר לה "את לא תחיי, אני אשבור לך את הידיים והרגלים ואשפוך עליך חומצת מלח לפניך". בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם למעשי התקיפה נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל בן 12 חודשים. באשר לעבירת האיומים מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל בן 12 חודשים. בימ"ש השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל. כמו כן הופעל עונש מאסר מותנה בן 14 חודשים, סה"כ 22 חודשי מאסר ועונשים נלווים זאת בעיקר בשל תסקיר שלילי ועבר מכביד. בית המשפט המחוזי התייחס למתחם ואף אישר אותו. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 20.01.15).

נגד המבקש הוגשו שני כתבי אישום, אשר ייחסו לו ביצוע עבירות אלימות כלפי אשתו ביום 15.06.10, איים המבקש על המתלוננת, שהיתה בהיריון מתקדם, ואמר לה "אם את לא חוזרת מיד הביתה, אני אוריד לך את התינוק שבבטן". באותו מועד, סטר המבקש למתלוננת ובעט בבטנה, וכתוצאה מכך, נזקקה המתלוננת לבדיקות ולהשגחה רפואית. בנוסף, ביום 10.01.11 תקף המבקש את המתלוננת בכך שתפס אותה בשערות ראשה, ניער את ראשה וסטר בפניה. המתלוננת ניסתה להימלט ולהשתמש בביתם התינוקת של בני הזוג כמגן, אך המבקש המשיך להכות אותה ולבעוט בה. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמה למתלוננת נפיחות מתחת לעין שמאל; ניגר דם מאפה; ונגרם לה סימן כחול באפה. על יסוד הודאתו בכתבי האישום, הורשע המבקש בעבירות של תקיפת בת זוג חבלנית ואיומים. קבע בית המשפט כי מתחם הענישה נע בין 6 לבין 15 חודשי מאסר, לריצוי בפועל. התקבל תסקיר שלילי לפיו המבקש איננו רואה את הפגם במעשיו וקיים סיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד. נדון המבקש ל- 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי. הערעור נדחה בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

רע"פ 2602/14 טצילו גובנה נ' מדינת ישראל (מיום 14.05.14)

נגד המבקש הוגש כתב אישום לפיו ביום 04.12.10 תקף המבקש אשתו חבט בראשה מספר פעמים באמצעות בקבוק בירה שהיה בידו, היא ברחה ממנו וניסתה לקפוץ מאחד החלונות. כתוצאה ממעשיו, המתלוננת חשה ברע, ראשה הסתחרר והיא הקיאה. כמו כן נגרם לה חתך בקרקפת באורך 5 ס"מ אשר נדרש לתפור אותו. המבקש נדון ל- 27 ימי מאסר אשר במנינם יבואו ימי מעצרו, כך שהוא לא ירצה עונש מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי. המדינה ערערה לבית המשפט המחוזי. שקבע כי למרות שתיקון 113 אינו חל במקרה זה שכן הכרעת הדין קדמה לתיקון יחד עם זאת מצא לקבוע מתחם העונש הראוי במקרה זה נע בין ששה חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי העמיר את העונש על 7 חודשי מאסר. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

עמוד 5

רעפ 1587/13 פלויני נ' מדינת ישראל (06.03.13)

מעובדות כתב האישום בביתם על רקע ויכוח, הכה הנאשם בראשה של רעייתו באמצעות מגב. שבוע קודם לכן, הכה הנאשם ברגלה של רעייתו באמצעות מגב וגרם לה לשטף דם. נקבע מתחם של מאסר בפועל הנע בין 4 חודשים ל-10 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. נדון ל- 4 חודשי מאסר הופעל תנאי כך שסה"כ ריצה 12 חודשי מאסר. הערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחה.

רעפ 7720/12 פלויני נ' מדינת ישראל (12.11.12)

על פי כתב האישום, באחת ההזדמנויות שעה שנתגלעה מחלוקת בין המבקש לבת זוגו תפס בפניה בידיו, אחז בחוזקה בצווארה ובסנטרה, משכה בשערה והפילה ארצה. כחודש לאחר מכן שעה שהתפתח ויכוח ברכב המשפחתי בין שניים מילדיו, הכה המבקש בידיו את אחד הילדים, בפניו ובראשו. בהזדמנות אחרת, מששני ילדיו לא חדלו לשחק בחגורות כאשר ביקש מהם, נטל המבקש חגורה והיכה בה. לפי אישום נוסף הכה המבקש בחזקה בגבו של בנו כאשר נודע לו ששיחק בבלם היד ברכב שנהגו היה מחוצה לו. הנאשם לא הורשע בבית המשפט השלום בשל שיקולי שיקום נדון לצו מבחן למשך 18 חודשים. בית המשפט המחוזי הורה על הרשעה הנאשם נדון בשנית בבית המשפט השלום לצו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר על תנאי למשך שנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

עפ"ג (מרכז) 36108-11-14 גבאי נ' מדינת ישראל (24.03.15)

על פי עובדות האישום הראשון. הנאשם והמתלוננת נשואים כשנתיים לערך ולהם שני ילדים, במהלך ויכוח שהתגלע בין השניים, הקימה המתלוננת קול צעקה, בתגובה, איים הנאשם באומרו "אם לא תסתמי אני אכסח אותך". לאחר שהמתלוננת פרצה בבכי, התנהל מרדף סביב שולחן המטבח, נמלטה המתלוננת לחדר השינה שבקומה השנייה ונעלה עליה את הדלת, לאור סירוב המתלוננת לפתוח את דלת החדר, התפרץ הנאשם בכוח לחדר כשהוא עוקר את הדלת מצירה ונפל עמה לתוך חדר השינה. הדלת פגעה במתלוננת אשר עמדה מאחוריה. בהמשך, שב לחדר ותקף את המתלוננת בכך שבעט בה בחוזקה. הנאשם נטל לידו חלק מהדלת השבורה ואיים על המתלוננת באומרו "את רואה את זה? אני אתן לך מכות עם זה". בהמשך, הנאשם תקף את המתלוננת בכך שדחפה לקומה הראשונה, היכה בראשה ובעט בה. בנוסף, אמר לה "אם תמשיכי לבכות אני אכסח אותך" כתוצאה מהאמור לעיל סבלה המתלוננת מחבלות בכך שנגרמו לה שטפי דם תת עוריים מתחת לברך שמאל ובישבנה. באישום השני, איים הנאשם על המתלוננת באומרו "אם את לא תשתקי אני לא אשתלט על עצמי, את משגעת אותי". נקבע מתחם נע בין מאסר על תנאי ל- 15 חודשי מאסר בפועל. נדון למע"ת 4 חודשים לשנתיים, קנס 2,000 ₪ מבחן לשנה ושל"צ 140 שעות. הערעור בבית המשפט המחוזי נדחה.

לעניין הערך המוגן אני מוצא להביא את דבריה של השופטת פרוקציה עפ 6758/07 פלויני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש.

פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאירועים הוא מאסר על תנאי ועד 18 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.

הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי כעולה מתסקיר שירות המבחן. גם עמדת המתלוננת כפי שבוטאה במסגרת תסקיר שירות המבחן יש בה רצון לשיקום היחסים עם הנאשם למרות האמור בתסקיר שירות המבחן. מהתסקיר המשלים מציין שירות המבחן כי בוא התרשם כי השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפול יש בה להקטין את המסוכנות של הנאשם להישנות מקרים. שירות המבחן ציין כי הנאשם השתלב ורתם לתהליך ונתרם ממנו. הנאשם בעל מוטיבציה להמשיך בהליך בנסיבות אלו אני סבור כי יש מקום לאמץ את המלצות שירות המבחן. למרות שבהמלצות אלו יש כדי להקל על הנאשם בענישה לנוכח חומרת העבירות אותן ביצע. יחד עם זאת נוכח העובדה כי לבני הזוג ילדה משותפת, הרי שיש מקום לענישה שיקומית שתאפשר שיקום יחסי הצדדים סביב הילדה המשותפת.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך **8** חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות כלפי גופו של אדם מסוג פשע.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך **4** חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות כלפי גופו של אדם מסוג עוון.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 1,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום. היה ולא יחתום הנאשם על התחייבות זו היום, ייאסר למשך שבוע.

ד. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים. בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

ה. אני מורה לנאשם לבצע 120 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן. היחידה ההתנדבותית פתח תקווה.

בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לא ימלא אחרי צו השל"צ מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

מזכירות בית המשפט תשלח פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, יש להחזירו לידינו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ה, 24/06/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד , שופט